

СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ ТА АУДИТУ В ЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ВІЛЕНСЬКА А.М., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ РЕЗЕРВУ СУМНІВНИХ БОРГІВ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

В нашому житті не можливо бути впевненим на 100% абсолютно ні в чому, особливо в веденні бізнесу. Іноді навіть надійний партнер може дійти до банкрутства не повернувши заборговані кошти або новий не виконає своїх зобов'язань, щоб зменшити збитки або взагалі покрити можливі витрати підприємства створюють резерв сумнівних боргів.

Згідно П(С)БО 10 до сумнівних боргів відносить ті суми дебіторської заборгованості, щодо яких існує непевність у тому, що вони будуть погашені. Правильне визначення суми резерву сумнівних боргів допоможе адекватно оцінити стан активів і фінансові результати діяльності підприємства. Нарахування суми резерву сумнівних боргів за звітний період відображається у звіті про фінансові результати в складі інших операційних витрат.

Наказом Міністерства фінансів України від 19.12.2006 р. № 1213 внесені зміни до ряду нормативних актів з бухгалтерського обліку. Зокрема, змінені норми п. 8 П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість», що стосуються порядку визначення резерву сумнівних боргів у бухгалтерському обліку.

Розглянувши зміни ми бачимо, що раніше сума резерву розраховувалась трьома запропонованими способами, після змін цих способів залишилось два(застосування абсолютної суми сумнівної заборгованості та застосування коефіцієнту сумнівності). Розмір резерву за методом застосування коефіцієнту сумнівності розраховується множенням суми залишку дебіторської заборгованості на початок періоду на шуканий коефіцієнт.

Отже, якщо порівняємо нову і попередню редакцію п. 8 П(С)БО 10, ми побачимо, що обидва методи застосовувалися раніше, зараз же вони тільки знайшли назви та чітку класифікацію. У той же час порядок розрахунку за методом застосування коефіцієнту сумнівності поповнився новим способом: визначенням середньої питомої ваги дебіторської заборгованості, списаної за період, у сумі дебіторської заборгованості на початок періоду за попередні 3–5 років. При застосуванні цього методу аналізуються показники безнадійної заборгованості за минулі періоди. Питома вага визначається відношенням безнадійної заборгованості за минулі періоди до суми чистого доходу за ті самі періоди. Після чого питома вага множиться на суму чистого доходу за поточний період.

При застосуванні різних способів розрахунку виходять різні значення коефіцієнту. Однак обидва способи можуть використовуватися та закріплені в прикладах, доданих до П(С)БО 10. Незважаючи на те, що п. 8 П(С)БО 10, що регламентує порядок визначення резерву сумнівних боргів, повністю викладений у новій редакції, приклади розрахунку резерву ніяких змін не зазнали.

Розглянувши спосіб розрахунку на підставі визначення питомої ваги списаної дебіторської заборгованості в сумі дебіторської заборгованості ми можемо побачити що, П(С)БО 10 не пропонує нам ніяких прикладів розрахунку коефіцієнта сумнівності за цим методом.

Лаконічність, з якою Мінфін виклав новий спосіб розрахунку коефіцієнта сумнівності (фактично весь опис полягає в самій назві способу), дає можливість для двозначності тлумачень порядку застосування цього способу розрахунку.

Так можна запропонувати два варіанти розрахунку коефіцієнту:

- 1) шляхом визначення питомої ваги за кожний період окремо та виведення середньої;
- 2) шляхом визначення питомої ваги за всі періоди.

Зважаючи на неточне формування методів визначення резерву підприємства можуть допускати ряд порушень при створенні резерву сумнівних боргів, а це в свою чергу може привести до виникнення непорозумінь з податковими або ревізуючими службами. Для уникнення такої ситуації головний бухгалтер повинен звернутись до податкової служби з письмовим зверненням - проханням розтлумачити обчислення та застосування вибраного методу розрахунку резерву.

Список літератури: 1. Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. / За ред. проф. Ф. Ф. Бутинця. — 7-ме вид., доп. і перероб. — Житомир: ПП «Рута», 2006. — С.360-370.

ДИМОВА В.А., магістр, НТУ «ХПІ», Харків

ВИЗНАЧЕННЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИБУТКУ

В сучасних умовах економічного розвитку України значний вплив на розвиток підприємств відіграє прибуток, його формування та ефективне використання. Актуальність питання аналізу прибутку підприємства обумовлюється ростом його значення в ринкових умовах, адже він виступає не тільки джерелом розвитку господарської діяльності підприємства, але і є стимулом його діяльності. Прибуток забезпечує інтереси власників та персоналу підприємства та є стимулюючим фактором економіки держави.

У суті прибутку намагалися розібратися в XVII столітті меркантилісти (У. Петті та ін), а потім і фізіократи (Ф. Кене, А. Тюрго). Дослідження прибутку як економічної категорії продовжували і інші економісти XVII - XX століть (Табл. 1): А. Сміт, Д. Рікардо, Д. С. Мілль, К. Маркс. Крім того, свій внесок у розвиток теорії прибутку і практичного його використання внесли такі зарубіжні та російські економісти, як А. Маршалл, Ф. Найт, П. Самуельсон, Й. Шумпетер, А. Бабо, К. Макконнелл, С. Брю, Ю. Д. Батрин, І.